

EDITORIAL

La justícia social, la nostra prioritat

Som a poques setmanes de les eleccions municipals del 24 de maig. Una contesa electoral prioritària que ens permetrà fer balanç de tot plegat, avaluar el nivell de compliment dels compromisos dels nostres representants locals, la seva gestió a peu de carrer, i la transformació que han patit en aquest últim mandat els pobles i ciutats de Catalunya.

El municipalisme forma part de l'ADN dels regidors i regidores socialistes que creuen que la seva dedicació política ha de servir per millorar la vida dels seus veïns i veïnes.

Ara és l'hora de reivindicar les mesures desenvolupades pels electes locals socialistes per pal·liar els efectes d'una crisi que arrosseguem ja fa uns anys, com ara incrementar les partides destinades a les persones i a les famílies més necessitades; lluitar contra la xacra de l'atur i crear nous llocs de treball; establir noves mesures per garantir el dret a l'habitatge; i impulsar programes pioners per relançar l'economia.

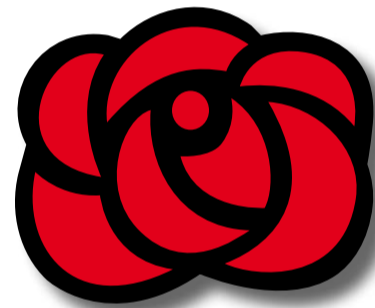
Avui, més que mai, és urgent i necessari dotar el món local d'un millor finançament. Per tal de garantir els serveis públics bàsics que avui presten els Ajuntaments i que tots gaudim, cal clarificar les seves competències, assegurar-ne els recursos adequats i el respecte de l'autonomia local.

Els nostres veïns i veïnes tenen dret a uns serveis públics locals i socials bàsics de qualitat. Davant l'austericidi imposat, hi ha solucions i alternatives possibles a través de la promoció de polítiques de creixement i reactivació econòmica per tal de reduir la desigualtat, eradicar la precarietat i combatre la pobresa, tot defensant l'Estat del Benestar.

Tot i que l'actual Govern espanyol i català han aprofitat la conjuntura de la crisi per reduir inversions i deixar de proporcionar els recursos suficients als Ajuntaments per fer front als seus deures i deutes, els alcaldes i alcaldesses socialistes han estat capaços de desenvolupar polítiques que prioritzin les persones, que preservin el seu benestar i garanteixin els seus drets bàsics.

Hi ha l'oportunitat de tornar a governar els municipis i les viles catalanes. I cal seguir fent-ho des de l'eficàcia i l'eficiència en la gestió i des dels valors en la política, amb vocació de servei públic, des de la màxima proximitat i transparència, fent dels ajuntaments models d'ètica i honestedat per recuperar la credibilitat de la política, obrint de bat a bat les portes i les finestres dels nostres Ajuntaments. **E**

socialistes.cat

Dialectes Endavant! p. 02-03. Barcelona: Passat, present i futur?

Entrevista p. 04-05

Món local. p. 06

Especial. p. 07 "La Crida"

Barcelona: passat, present i futur?

El Centre Cívic Pati Llimona de Barcelona va acollir la segona de les converses del cicle "Diàlegs Endavant!". En aquesta ocasió, l'encarregat de donar la benvinguda als participants i presentar va ser el director de l'Endavant!, Eduard Rivas. Rivas va explicar l'essència del cicle: dialogar i reflexionar sobre temes d'interès actual vinculats al món de la política. La xerrada, que va tenir Barcelona i els barcelonins i les barcelonines com a

protagonistes, va moderar-la la periodista i professora universitària Milagros Pérez Oliva.

En aquesta ocasió van participar el candidat socialista a l'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni; l'enginyer i exministre Joan Majó, i la portaveu Nacional de l'Avalot UGT Catalunya, Afra Blanco. A continuació us oferim el més destacat de la conversa.

Milagros Pérez Oliva:
Barcelona en l'imaginari col·lectiu. Barcelona projectada cap al futur. Què és Barcelona, què ha de ser i què volem que sigui? Quins problemes té perquè podem ser el que volem que sigui? Els demano una primera i breu introducció per identificar quins creuen que són els eixos prioritaris per desenvolupar la tasca de govern de la ciutat?

Joan Majó:
A mi, parlar de Barcelona m'agrada molt. Fa 50 anys que visc a Barcelona. Crec que en aquests moments el punt central de Barcelona hauria de ser què hem de fer perquè a Barcelona es continui generant riquesa real. Necessitem aquesta nova indústria que genera plusvàlua, que no es limita a fabricar productes, sinó que té el producte com un element més de l'activitat. Hauríem de saber interpretar adequadament les ciutats intel·ligents o smart cities. No crec que hi hagi smart cities. La ciutat intel·ligent no és una finalitat en si mateix, és un instrument per aconseguir objectius que són els que de veritat milloren les ciutats: més riquesa, més eficiència i més benestar.

Jaume Collboni:
Em temo que, tot i que som davant unes eleccions municipals, conti-

nuarem sense parlar de Barcelona. El primer repte que tenim els que creiem en la ciutat és parlar de Barcelona i dels barcelonins i les barcelonines. L'any 2010, després de l'esclat de la crisi econòmica, s'esvaeix el projecte del model de Barcelona. Hi ha l'impacte de la globalització sobre la ciutat i ara el que crec que hauríem de fer és pensar i saber què vol ser Barcelona en els propers 10-15 anys, pensar quines són les noves transformacions que ha de fer. Per a nosaltres són bàsicament quatre: la transformació del model econòmic i social, com fem un desenvolupament econòmic amb equitat, inclusiu; una nova etapa de transformació urbana de la ciutat, amb el repte de refer molts dels barris barcelonins, de les seves escales de veïns i acabar-les de recosir en els seus entorns; la transformació del coneixement, cultura, educació... coneixement és tant com parlar de la identitat de la ciutat; i, finalment, la transformació en la governança de la ciutat. Hi ha una exigència dels ciutadans i les ciutadanes en la capacitat de codecidir i participar.

Afra Blanco:
Des del punt de vista dels joves, com podem fer que Barcelona avanci? Fent dels residents ciutadans amb ple dret: formació, treball digne i habitatge. Avui, aquests tres pilars no es com-

pleixen. Avui s'ha donat l'exili més important en els darrers anys: 13.890 joves han marxat de Barcelona a l'estranger en un any. Hem perdut un 10'36% de població jove.

D'altra banda, la taxa d'activitat ha baixat el 14'18% i l'ocupació en un 11'2%. L'any 2014 la taxa d'atur juvenil s'ha situat en el 46%. I un altre indicador que mostra que així Barcelona no podrà avançar: avui la major part dels contractes dels joves són parcials i estan a l'entorn dels 600 euros. Doncs bé, el lloguer, de mitjana, a Nou Barris és de 335'55 euros, amb el que et queden 265 euros per a viure. I a Ciutat Vella, un pis de només 35 metres quadrats té un lloguer d'uns 546 euros de mitjana. Què et queda per poder viure?

Milagros Pérez Oliva:
Què hauríem de fer, des d'un ajuntament o des d'altres administracions per augmentar la capacitat productiva, el Producte Interior Brut (PIB) que es produeix a la ciutat i quins són els motors de creixement?

Joan Majó:
Per a mi una ciutat que funciona és una ciutat que genera riquesa. I una

A l'esquerra, Eduard Rivas, Director de l'Endavant!, presentant el Diàleg. A sota, amb els protagonistes de la conversa

ciutat intel·ligent és una ciutat que genera valor afegit. El problema de la transformació econòmica que generem és també un problema de l'administració local. L'ajuntament ha de fer aquestes coses i donar recursos que ajudin a la creació d'aquest entorn.

Jaume Collboni:

No es tracta d'invertir en mesures pal·liatives per combatre les desigualtats creades, sinó de posar-les abans per reactivar projectes que poden generar riquesa i ocupació. El gran repte que tenim és quines polítiques públiques farem en el futur per als sectors no només exclosos de la societat, sinó també per a les classes mitjanes precaritzades. Hi ha una emergència de nous sectors a la ciutat que tenen a veure amb l'economia col·laborativa. Hi ha tot un ventall de mesures no desenvolupades. Per exemple, al districte 11 ha sorgit un coworking de professionals que pensen quins tipus de polítiques s'han de fer per desenvolupar noves estratègies econòmiques i empresarials. Perquè no els donem la capacitat als districtes de barri per tal que estableixin les seves pròpies estratègies?

Afra Blanco:

Aquesta ciutat, Barcelona, és cada cop més injusta amb immigrants, joves i dones. Aquestes persones que celebren que sortim de la crisi, perquè no miren de millorar salaris? Per què no salvaguardem que hi hagi paritat en el treball? Per què no premiem l'excel·lència i no el presupost més baix? Cal vetllar també pels majors de 55 anys. Hi ha un problema molt greu a Barcelona.

Milagros Pérez Oliva:

Reactivem l'economia. Quines polítiques apliquem per repartir la riquesa de la ciutat de manera més equitativa?

Joan Majó:

Com a keynessià, crec que, en moments de recessió, l'administració pública ha de generar ocupació. No es podien haver creat molts més llocs de treball amb un pla de rehabilitació de millores d'eficiència energètica dels habitatges?

Jaume Collboni:

Les polítiques d'austeritat a la ciutat de Barcelona han produït superàvit perquè teníem una bona situació econòmica heretada de l'època socialista. Redistribuir les inversions, a on i com? En aquest mandat s'ha fet al centre, a on menys falta feia. L'urbanisme ha de tenir un sentit. Per mi és fixar activitat econòmica a la ciutat. Les 3 R de l'urbanisme a partir del mes de maig haurien de ser rehabilitar, reutilitzar i recosir.

Afra Blanco:

Barcelona no es pot permetre que hi hagi tanta diferència en la taxa d'atur entre els seus districtes. Cal més inversió en alguns districtes. La inversió mal feta no serveix de res. Són despeses mal fetes.

Milagros Pérez Oliva:

També vull introduir el tema, l'eix de la cultura, el de la capitalitat cultural. Si Barcelona està o no inserida i com hauria d'estar-ho als grans corrents internacionals de les avantguardes creatives, o si camina cap a un ensimismament o tancament.

Jaume Collboni:

Jo crec que aquesta etapa s'ha caracteritzat per mirar-se el melic i mirar enrere. I jo crec que hem de mirar el futur i mirar cap enfora. Fem emergir la creativitat que hi ha a peu de carrer, als barris i als centres

culturals. Generem una xarxa cultural i que hi hagi un pas a la professionalització d'aquesta.

Afra Blanco:

No sé si actualment estem en condicions de ser una ciutat referent a la Mediterrània, a Europa i al Món.

Joan Majó:

Tinc dues impressions com a ciutadà. La primera, positiva: crec que Barcelona és una referència i observo també presència catalana als Òscars, els Grammys... La negativa és que estic plenament d'acord que per ser referent cultural s'ha de ser referent en la cultura universal, no només en la teva.

Milagros Pérez Oliva:

Per acabar, em permetré unes reflexions meves: qui governi Barcelona té una gran responsabilitat perquè és més que la capital de Catalunya. S'ha de pensar en si mateixa en un lloc del món. De la mateixa manera que als millors temps de Barcelona, hem de tornar a ser una ciutat de peregrinació per innovació social i econòmica. És un problema de les esquerres en general adoptar un discurs de l'eficiència sense dotar-lo de contingut ideològic. Hem de defensar una idea de la ciutat i ser bel·ligerants en el tema d'aquesta idea. Cal valentia i no tenir por a la ideologia.

Redacció Endavant!

ANTONI FOGUÉ, SECRETARI DE POLÍTICA MUNICIPAL DEL PSC

“Més enllà de les seves competències, un alcalde se sent competent en tots els temes que afecten els seus veïns i veïnes”

S'acosten les eleccions municipals del 24 de maig, i és el moment de fer balanç, d'avaluar els representants electes locals i el nivell de compliment dels seus “contractes” amb els seus veïns i veïnes, la seva gestió a peu de carrer i la transformació que han patit en aquests últims anys els municipis, pobles i viles de Catalunya.

I per fer-ho, qui millor que el secretari de Política Municipal del PSC, Antoni Fogué, exprésident de la Diputació de Barcelona (2008-2011), i actualment vicepresident. Fogué és regidor de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet des de l'any 1987 i és el president de la Federació del PSC del Barcelonès Nord.

Senyor Fogué, una persona com vostè, amb una trajectòria de gairebé 30 anys en el món local, com valora aquests moments tan difícils des del punt de vista institucional, polític i econòmic pels quals travessen el municipalisme i els Ajuntaments?

No és novedós que els municipis i els ajuntaments passem per una situació difícil. Forma part de la nostra tradició. Sempre hem estat els últims de la cua. Ens trobem en una crisi que ha afectat de manera molt important els recursos dels ajuntaments. Si veníem d'un finançament anacrònic, si a sobre hi ha més retallades en matèria de finançament de l'Estat i la Generalitat, i sumem menys ingressos per via impostos i taxes, tenim encara menys ingressos.

Els ajuntaments ens hem trobat amb una situació de menys ingressos i una demanda més gran de serveis públics municipals sobretot socials com a conseqüència de la crisi. Si a tot això afegim que el Govern del PP ha modificat la llei de bases del món local (LRSAL) i no resol ni el sistema de finançament ni el competencial, per fer coincidir ingressos i despeses no feia falta fer una llei que no resol sinó que incrementa el problema. I la Generalitat ha reduït les aportacions compromeses amb els Ajuntaments a 0 en el cas de les llars d'infants i les escoles de música; ha aturat la Llei de Barris i el PUOSC, Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, i no paga el deute contret amb els ajuntaments, els quals, si paguen a funcionaris i proveïdors. Això afecta la ciutadania directament.

Des del Congrés extraordinari del PSC del 19 de juliol passat, vostè compta en el seu equip amb vuit secretaris/es adjunts. Quina és la tasca que aquests desenvolupen?

Ampliar encara més la proximitat de la comissió executiva del PSC al territori. Donen suport als diferents Grups Municipals Socialistes i a l'estructura més orgànica del partit. Són una antena més per detectar quan passen coses, ho capten i així podem actuar d'immediat.

Quines són les principals línies d'acció política Municipal del PSC?

Des del començament sabíem que l'objectiu número 1 eren les municipals 2015.

Per afrontar això amb les màximes garanties vam decidir que les secretaries d'Organització, Coordinació Territorial i Política Municipal treballéssim de forma conjunta. És una decisió política en clau d'organització interna de la comissió executiva del partit. Havíem d'activar la maquinària municipal, per anar-la preparant de manera progressiva perquè arribem en el millor punt possible al 24 de maig. Hem fet més d'una desena de seminaris de treball de diferents sectorials que han servit per combinar experiències locals que funcionen amb noves idees i propostes de futur. Han participat 500 persones, homes i dones, representants locals socialistes.

Hem comptat amb la col·laboració d'una setantena de ponents i hem conegut unes 50 experiències per activar i generar propostes per aca-

bar de concretar el programa electoral del PSC per a les eleccions municipals 2015. I hem fet visites presencials a totes les federacions de Catalunya per fixar objectius i posicions. Tot tenint en compte que teníem la incertesa si es convocarien unes eleccions autonòmiques anticipades. Tot, combinat amb la implantació territorial, treballant per generar candidatures progressistes i socialistes al territori.

La transparència i l'ètica són els eixos prioritaris d'actuació del PSC en el seu conjunt. Un dels més clars exemples han estat les primàries per escollir alcaldables socialistes. Com ha anat aquesta iniciativa pionera?

Com totes les iniciatives pioneres, et serveixen per valorar totes aquelles coses que possiblement caldrà millorar. Ha anat molt bé, hem demostrat que és possible i una forma molt més democràtica i transparent. Ens permet demostrar, per exemple, la manera com el PP tria els seus candidats. Ens falta l'experiència de primàries, hem d'acumular experiència i hem de millorar alguns aspectes perquè sigui encara més participativa.

Amb la irrupció de noves forces polítiques, és encara més complicat fer pronòstics i encertar les enquestes. Tot i que avui les expectatives apunten a unes eleccions municipals amb una major fragmentació de vot i l'entrada de noves forces polítiques als consistoris, quin creu que serà l'escenari a partir de la nit del 24 de maig?

“Els i les socialistes tenim una llarga trajectòria de compromís amb l'interès general per damunt d'interessos individuals. Això és la política municipal”

Els plenaries que es formaran a partir de les eleccions del 24 de maig seran encara més atomitzats i esmicolats, amb més forces polítiques representades als plenaries.

Això no és cap cosa dolenta, serà el resultat de la voluntat popular. I com a demòcrata ho respecto. Serà més complicada la governabilitat però s'hauran d'arribar a pactes per garantir l'execució dels programes. La política ha de resoldre els acords polítics i continuar treballant per resoldre els problemes dels veïns i les veïnes.

Li veu solució al problema de clarificació de Competències i d'una major autonomia que tenen els governs locals?

Només és possible amb la derogació de LRSAL i que el Govern català no tiri endavant el seu projecte de Llei de Governos Locals. El PP ha aconseguit que totes les forces estiguin en contra de la seva llei, LRSAL. Això denota que el PP no ho ha fet bé. Més enllà de les seves competències, un alcalde se sent competent en tots els temes que afecten els seus veïns i veïnes.

Però, sens dubte, un dels grans maldecaps del Municipalisme és la reforma de l'administració local del govern central del PP, la LRSAL. Fa uns mesos, més de 750 ajuntaments de Catalunya presentaven un recurs davant el Tribunal Constitucional. En quina fase ens trobem i quines són les conseqüències que estan patint els ciutadans i les ciutadanes amb l'aplicació d'aquesta llei?

No està resolt. No hi ha resposta encara. Serà més fàcil que hi hagi una resposta més política després de les eleccions generals que vagi en aquesta línia. Amb la seva majoria parlamentària, el PP no ha tingut en compte el pes de la resta de forces polítiques. És un menyspreu per al municipalisme.

A l'espera que el Parlament aprovi la Llei de Governos Locals, el finançament del món local és la gran assignatura pendent... La

Antoni Fogué, durant l'entrevista concedida a l'Endavant!

futura nova llei local catalana, tal com s'està redactant, tampoc serà molt millor que l'espanyola per als ajuntaments...

Tal com està, és la llei del PP en català però canviant el paper de les Diputacions pel paper dels Consells Comarcals. Si no parles de competències i al mateix temps de finançament, és un exercici per provocar el fracàs. Hi ha d'haver una correspondència entre el que tens l'obligació de fer amb els ingressos que tindràs per fer-ho. La repercussió la pateixen els ciutadans i les ciutadanes. Hem de garantir el principi de subsidiarietat i l'autonomia municipal reconeguts a nivell europeu. Els ajuntaments són governs locals. Tot allò que afecta els ciutadans, com en el cas dels serveis públics, s'ha de gestionar des de l'administració

“Hem de garantir el principi de subsidiarietat i l'autonomia municipal reconeguts a nivell europeu”

més propera.

I, mentrestant, la Generalitat continua sense pagar el deute acumulat als ajuntaments. La xifra supera amb escreix els 1.200 milions d'euros. Com afecta això les ja de per si malmeses arques municipals i, el més important, què suposa de retruc per a la ciutadania?

Afecta molt menys del que podria afectar. Sobretot als municipis amb ajuntaments governats per socialistes, perquè s'està fent un doble esforç: el que tocaria i el que no fa la Generalitat, i per això no ho noten

tant els veïns i les veïnes. Estem prioritant i deixant de fer algunes coses per poder fer les altres. Sí es nota en algunes coses que es deixen de fer. Hi ha un triple incompliment per part de la Generalitat: no paguen el deute; tot allò que el Govern català té el compromís d'aportar als ajuntaments perquè són serveis compartits i, finalment, una part del deute que no reconeixen però que sí existeix en els calaixos.

Per acabar, què li diria als candidats i candidates socialistes que volen ser els representants legítims dels seus veïns i veïnes un cop es constitueixin els nous ajuntaments?

Que estan fent un exercici de responsabilitat molt important i molt necessari. Els problemes actuals s'han de resoldre des de la política, amb unes formes que no han de ser mimèticament les que s'han fet servir fins ara. És molt important que hi hagi gent compromesa amb el seu poble per millorar i transformar les coses més que no únicament per queixar-se del que no funciona. Amb això els i les socialistes tenim una llarga trajectòria de compromís, amb l'interès general per damunt d'interessos individuals. Això és la política municipal.

Moltes gràcies i Endavant!

Entrevista realitzada per Eduard Rivas, director de l'Endavant! i Francesc de la Torre, cap de redacció de l'Endavant!

Podeu llegir sencer el Document Marc Municipals 2015 presentat amb motiu de la Convenció Municipal del PSC

Ajuntaments socialistes contra la crisi

El proper 24 de maig es celebraran eleccions municipals. Serà l'hora de fer balanç de la gestió feta pels governs locals. Fa només unes setmanes, es va publicar el manual "Ajuntaments socialistes contra la crisi". Hem fet una tria gràfica amb 10 exemples de bones pràctiques municipals socialistes per combatre la crisi.

Podeu llegir el llibre sencer

Batea > TERRA ALTA TERRES DE L'EBRE 1.975 HABITANTS

- ha impulsat el Carnet viu Batea que permet als veïns i veïnes gaudir de tots els serveis municipals per només 25 euros l'any

Cornellà de Llobregat > BAIX LLOBREGAT BARCELONA 87.056 HABITANTS

- ha signat un Acord Social contra la Crisi
- ha creat una oficina de mediació hipotecària per ajudar famílies amb dificultats
- ha incrementat un 300% en 6 anys el pressupost d'Acció Social per a les entitats socials
- ha duplicat els ajuts per fer front a la pobresa energètica

Granollers > VALLÈS ORIENTAL BARCELONA 59.930 HABITANTS

- ha realitzat diversos Plans de xoc contra la crisi amb 3'5 milions d'euros d'inversió des de 012
- ha destinat 108.000 euros en beques menjador, bressol, esportives i per a casals d'estiu
- ha destinat bona part de la despesa dels pressupostos municipals en accions per incentivar l'ocupació
- ofereix assessorament a famílies amb risc residencial a l'oficina d'intermediació hipotecària

Palafrugell > BAIX EMPORDÀ GIRONA 22.763 HABITANTS

- ha acordat amb Creu Roja i Càritas l'impuls del Centre de Distribució d'Aliments per ampliar la cobertura de les necessitats bàsiques de la població més desfavorida

Parets del Vallès > VALLÈS ORIENTAL BARCELONA 19.045 HABITANTS

- ha creat el Consell Industrial, una plataforma públic-privada de treball per potenciar el desenvolupament econòmic del territori amb criteris de reequilibri econòmic i social

Sant Joan Despí > BAIX LLOBREGAT BARCELONA 39.981 HABITANTS

- ha dut a terme un pla de xoc, amb el nom de Work Experience, per a la contractació de joves per treballar per a l'ajuntament durant el mes de juliol

Santa Coloma de Gramenet > BARCELONÈS BARCELONA 122.000 HABITANTS

- ha creat el programa "El menjador de l'escola a l'abast de tothom" per garantir als infants un àpat equilibrat diari creant un fons específic de prestacions individuals per al menjador escolar que complementa l'oferta del Consell Comarcal del Barcelonès

Terrassa > VALLÈS OCCIDENTAL BARCELONA 215.706 HABITANTS

- ha iniciat de manera pionera a l'estat espanyol la realització d'expedients per la desocupació injustificada d'habitatges davant el fort increment d'habitatges buits i el dramàtic augment de famílies amb vulnerabilitat residencial

717	256	13	72	13	426	87	
INSTRUCCIÓ	TRAMITACIÓ	HABITATGE EN MAL ESTAT	SAREB	MULTES COERCITIVES DE 5000€	MULTES COERCITIVES DE 500€	OFERTES DE CESSIÓ A L'AJUNTAMENT DE TERRASSA	FONDS SOCIALS VIUENTS
							ARXIVATS O EN SEGUIMENT

Tremp > PALLARS JUSSÀ LLEIDA 6.464 HABITANTS

- ha posat en marxa el projecte "Treiem-ne més profit", un projecte d'aprofitament dels excedents alimentaris

Viladecans > BAIX LLOBREGAT BARCELONA 65.845 HABITANTS

- ha fet un Pla de Xoc per a l'ocupació per complementar les actuacions per al foment de l'ocupació que es fan en col·laboració amb altres administracions i poder donar resposta a les necessitats del municipi

LLUITEM PER LA IGUALTAT A LA CATALUNYA DEL SEGLE XXI

L'auditori del Palau de Congressos de Barcelona va quedar-se petit davant les més de 1.400 persones que van assistir a l'acte de la Crida dels Socialistes de Catalunya. El Primer Secretari del PSC i President del Grup Parlamentari Socialista, Miquel Iceta, va cridar a tots i totes les Socialistes de Catalunya a "renovar, innovar, canviar, obrir-nos i anar a buscar talent, complicitats", a que el partit s'obri durant aquests mesos previs al Congrés per "comptar amb tots i totes els que vulguin fer avançar amb nosaltres la causa del socialisme i de Catalunya, cap a un Congrés Obert i cap a un Consell Obert de tots els i les Socialistes de Catalunya" per tornar a ser alternativa a Catalunya.

Durant la seva intervenció, Iceta va fixar el rumb d'un "nou inici" a través de la renovació del compromís del PSC sense oblidar les essències i el llarg camí recorregut: "venim de lluny, som el partit de Joan Reventós, de Josep Pallach, de Paco Ramos, de Maria Aurèlia Capmany, d'Ernest Lluch, de Marta Mata, de Jordi Solé Tura, d'Antonio Santiburcio i de tants i tantes altres... Gent de pedra picada, disposada a picar pedra.

Gent com nosaltres".

I va reivindicar el socialisme per "canviar les coses, els pobles, les ciutats, Catalunya, Espanya, Europa i el món. Volem canviar les coses des dels valors de llibertat, igualtat, justícia, fraternitat i solidaritat, com a força impulsora de transformacions socials". "Cap partit a Catalunya o a Espanya pot dir que ha contribuït més que els socialistes a la llibertat i al progrés dels nostres conciutadans i conciutadanes".

Finalment, va animar els candidats i candidates socialistes a aprofitar les eleccions municipals "com a palanca de renovació", fent de la contesa electoral "una reivindicació de la política més noble i altruista, dels canvis des de baix, atenent els problemes reals, treballant pel que realment importa; aquest és el nostre compromís, el nostre combat".

Ros, Parlon i Collboni, autoestima i Congrés Obert

En l'acte també van intervenir el president del partit, Àngel Ros, la viceprimera secretària, Núria Parlon, i el candidat a l'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni.

Ros va destacar la importància de la celebració d'un Congrés Obert a la societat "d'acord amb la nova era, atents als canvis profunds que s'estan produint i als moviments de transformació social que sempre hem liderat les esquerres".

Parlon va subratllar que cal celebrar el Congrés "des de la humilitat i

baixant a l'arena política", perquè "la política no es fa en platós, es fa al carrer i amb la ciutadania, lluitant des dels barris, no ens podem permetre més retrocessos".

I Collboni va obrir l'acte apel·lant a recuperar l'autoestima: "hem de decidir si volem continuar sent un partit decisiu o ens conformem, hem fet autocrítica, sense la qual no hi ha ni canvi ni millora, però hem de refer la nostra autoestima, sense ella no podem afrontar el repte històric que tenim per davant".

En l'acte també van prendre la paraula el director de cinema, Albert Solé, la presidenta de Federalistes d'Esquerres, Carme Valls, la presidenta de l'Associació de Discapacitats Intel·lectuals de Catalunya, Rosa Cadenas, i els secretaris generals d'UGT i CCOO a Catalunya, Josep Maria Àlvarez

i Joan Carles Gallego, representants de diferents sectors socials que van aprofitar per reclamar als socialistes compromisos i "la seguretat que la gent sàpiga que hi ha algú que els escolta, els dóna suport i els en donarà".

Podeu llegir la "Crida dels socialistes de Catalunya"

Construïm noves utopies

Pol
Gibert

@polgibert

En els darrers anys, la socialdemocràcia europea ha patit una crisi d'identitat després de ser durament colpejada pels devastadors efectes de la crisi financera. Les deficiències del capitalisme salvatge han saltat a la vista i no hem estat capaços d'assenyalar els culpables i aportar un nou model socialment just i econòmicament sostenible.

Mentrestant, els governs de dretes deixen les partides per la lluita contra la pobresa infantil en mans de l'atzar (sorteig de la Grossa), retallen els drets fonamentals (lleï "mordaza", reforma de l'avortament,...), eliminen prestacions de l'Estat del Benestar, i un llarg reguitzell d'atacs al model social que ha imperat a Europa des del final de la Segona Guerra Mundial. Això sí, ens diuen que tots som classe mitjana i que sortirem de la crisi gràcies a l'austeritat.

Davant d'aquesta situació, dramàtica per als ciutadans i ciutadanes, els i les socialistes necessitem nous horitzons per avançar cap a una societat regida per valors tan elementals com necessaris avui en dia: igualtat, solidaritat i fraternitat. Hem de recuperar el què el britànic Michael Foot va anomenar "Política paradisiàca", moderament utòpica però amb un camí que val la pena recórrer, i qüestionant-se els principis que ens ha dut on estem. Els inicis de segle acostumen a ser temps propicis per a noves idees progressistes, i el fracàs del model neolliberal obre la porta a impulsar una nova agenda política.

Resulta fonamental anticipar els debats que vindran en els propers anys, i el model econòmic formarà part troncal d'aquests debats. Democratitzar l'economia s'ha convertit en una necessitat a la vista dels efectes de la

crisi. L'auditoria i reestructuració del deute, una reforma fiscal progressista, la implementació d'una Renda Bàsica o un New Green Deal han de ser cavalls de batalla per assolir un país on hi hagi oportunitats per a tothom i no desigualtats per a la majoria. No ens hem de conformar en anul·lar les reformes dutes a terme per la dreta, sigui catalana o espanyola, sinó proposar les nostres pròpies reformes que avancin en els drets dels treballadors, de les dones, dels estudiants o dels discapacitats. Els socialistes també se'ns anomena "progressistes", i de nosaltres s'espera que fem progressar el país cap a un model de societat més just. No lluitem per tornar al punt de partida, lluïtem per avançar.

La nostra generació viu encara en una inseguretats econòmica permanent, complicant cada cop més l'accés a l'habitatge, estudiar una carrera universitària i, en definitiva, l'emancipació i la llibertat de crear un projecte de futur. Formem part de l'anomenat precariat, que viu entre l'atur, la temporalitat i l'explotació laboral. Cal abordar aquesta situació des de l'esquerra, reformant el mercat laboral per acabar amb la seva dualitat i posant les bases

Volem parlar de la reforma de la FP, de les universitats i el 3+2, però també d'habitatge, de la poca feina i mal pagada, del medi ambient o de la llei electoral. De la sanitat negada per tenir un origen o color de pell inadequat (com si això existís) o dels milers d'exiliats econòmics que tots i totes coneixem"

"Democratitzar l'economia s'ha convertit en una necessitat a la vista dels efectes de la crisi"

d'un creixement econòmic sostenible i de qualitat. Aquest no és un problema que afecti només els i les joves, i cal combatre'l de la mà d'amplis sectors de la societat que també el pateixen: novinyuts, pensionistes,... i tots aquells que no tenen cap certesa de poder construir una vida digna. Tenim per endavant noves aliances a teixir i noves trinxeres a excavar.

És per això que la joventut, i concretament la Joventut Socialista de Catalunya, no s'ha de limitar a debatre sobre polítiques de joventut. I no ho farà. Volem parlar de la reforma de la FP, de les universitats i el 3+2, però també d'habitatge, de la poca feina i mal pagada, del medi ambient o de la llei electoral. De la sanitat negada per tenir un origen o color de pell inadequat (com si això existís) o dels milers d'exiliats econòmics que tots i totes coneixem.

Això també afecta els i les joves, i hi tenim coses a dir.

La desafecció política té molt a veure amb la impossibilitat de la classe política de donar resposta a les necessitats bàsiques dels ciutadans/es, la nostra credibilitat depèn de les solucions que puguem donar a aquests problemes. I no oblidem que el "com" ho fem esdevé bàsic i troncal en una societat cada cop més exigent, on la política passa per empoderar els ciutadans i ciutadanes. Parlem d'ètica política, d'exemplaritat, de lideratges compartits, de noves maneres de fer per fer coses noves.

Recuperem els orígens, sortim al carrer, siguem participants dels moviments que viuen els nostres barris. Tornem a alçar banderes que sempre han estat nostres, i estiguem orgullosos quan parlem de Renda Bàsica, de mesures contra l'atur juvenil o de lluita contra l'austeritat a Europa.

Els reptes que tenim per endavant són molts i variats, i la dificultat per superar-los no és menor. Toca arremangar-se, rearmar-se i estar preparats per les batalles que han de venir. Imaginar quin món volem d'aquí a vint anys, i posar-se a caminar per aconseguir-lo. Thomas Edison deia "aquells que asseguren que és impossible no haurien d'interrompre a aquells que ho estan intentant". Fem cas a un savi.

Pol Gibert és el nou primer secretari de la JSC

"Tornem a alçar banderes que sempre han estat nostres, i estiguem orgullosos quan parlem de Renda Bàsica, de mesures contra l'atur juvenil o de lluita contra l'austeritat a Europa"

Preparados para el cambio: Por una recuperación justa

Francesc Vallès

@frvalles

En lo largo de esta legislatura, los 14 diputados y diputadas del PSC hemos contribuido de forma decisiva a la conformación de la iniciativa política del grupo parlamentario socialista en el Congreso de los Diputados. Una iniciativa que se ha articulado en torno a la labor de oposición contundente contra el Gobierno del Partido Popular y sus políticas insolidarias, por un lado, y la articulación de una verdadera alternativa de gobierno, por otra.

Nuestra principal labor ha consistido en evidenciar cómo el gobierno del PP continúa aplicando una política económica errónea desde el comienzo de la Legislatura, lo que ha supuesto un aumento de la pobreza y de la desigualdad social. Es una política injusta con la mayoría de los ciudadanos, que con la excusa del necesario ajuste fiscal que exigía la coyuntura de crisis, ha centrado sus medidas en la austeridad más insolidaria, la que se limita a recortar en los servicios básicos (educación, sanidad, dependencia, política social) y en el incremento de la presión fiscal a las clases medias y trabajadoras.

La mayoría de los indicadores demuestran que los resultados de la política de consolidación fiscal en España son dramáticos. Recientemente, hemos conocido datos de UNICEF que confirman el vergonzante aumento de la pobreza infantil, que alcanza a casi el 30% de nuestros niños y niñas.

“Estamos preparados para el cambio. Estamos preparados para gobernar”

Los datos de paro siguen siendo inadmisibles: la última EPA revela que casi 5,5 millones de españoles están desempleados, la tasa llega hasta el 24 %, y alcanza el 55 % entre los jóvenes menores de 25 años. Y lo que es peor, más de

tres millones de personas desempleadas no cuentan con prestación (un 43%), en casi dos millones de hogares tienen a todos sus miembros en paro y, en 731 mil no entra ningún ingreso.

El gobierno del Partido Popular mira hacia otro lado, y ni el fracaso continuado en la reducción del déficit ni el espectacular incremento de la deuda pública a niveles por encima del 100% del PIB provocan un cambio de rumbo o un mínimo de reconocimiento del error en sus políticas.

Los datos objetivos confirman el ataque planificado contra el Estado de Bienestar de nuestro país: el gasto social se ha reducido en más de cuatro puntos desde el año 2011, han menguado las prestaciones por desempleo en más de 4.400 millones de euros y la cobertura a los parados ha pasado del 70% en 2011 al 57 % en 2014. Además, se consolida una reducción en el gasto en políticas activas de empleo del 36% respecto a 2011. El gasto en servicios sociales y promoción social también ha descendido el 22,7% y es especialmente grave y preocupante el desmantelamiento del sistema de atención a la dependencia, con más de 200 millones de recorte en estos presupuestos. La inversión de I+D+i ha retrocedido el 25% y cuenta ya con menos de 2.000 millones de euros, lo que confirma el poco interés de este Gobierno en la mejora de la productividad de la economía española vía investigación y desarrollo frente a la promovida devaluación salarial y el aumento de los recortes de los derechos de los trabajadores.

“Llevamos trabajando toda una legislatura para garantizar la elaboración de un nuevo modelo de creación económica, que garantice una recuperación justa y ponga a las personas y a su bienestar en el centro de la acción política”

En contraposición a esa política económica neoliberal del gobierno, el Grupo socialista ha presentado un proyecto económico alternativo en el que se propone una Agenda para la Transición y Modernización económica, mediante una democratización de la economía como gran pilar transversal y cinco agendas de cambio: capital humano y empleo, reindustrialización y competitividad, energía y reforma fiscal. Planteamos una política de ingresos mucho más equitativa y generadora de recursos, el mantenimiento de los servicios esenciales del estado de bienestar para generar igualdad de oportunidades, así como una nueva política de impulso de la economía, que hace especial hincapié en la industrialización de nuestro país y a la apuesta por la I+D+i. Para ello se propone acometer una senda de reducción de déficit equilibrada entre ingresos y gastos, y recuperar las partidas presupuestarias que garantizan las mejoras de productividad futura de nuestra economía, aumentando la inversión en I+D+i hasta alcanzar el 3% del PIB, la inversión en educación hasta alcanzar el 7% del PIB en ocho años, y las políticas activas de empleo hasta alcanzar el 1,5% del PIB.

Proponemos también la creación de una Banca Pública de Inversión que proporcione financiación a la economía real y combata la sequía de crédito que existe. Una banca pública orientada hacia el objetivo de dinamizar la economía productiva impulsando la creación y consolidación de empresas y que sirva de instrumento para impulsar políticas sectoriales.

Hemos denunciado y rechazado la limitada y partidista reforma fiscal aprobada por el Gobierno que incrementa la desigualdad beneficiando especialmente a las rentas más elevadas y a las grandes empresas. En cambio, proponemos una verdadera reforma fiscal que ayude a recaudar los recursos suficientes para financiar los servicios esenciales y para impulsar las necesarias inversiones en educación, formación e investigación que mejoren la redistribución de la renta y la productividad, e impulsen un crecimiento sostenible y socialmente justo.

En materia de empleo, hemos denunciado que las raquíticas cifras de creación de empleo esconden una realidad muy penosa: la sustitución de empleo indefinido por empleo temporal y precario, la reducción de incentivos para la contratación de parados de larga duración, la no aplicación de la garantía juvenil europea, la explotación laboral, la pobreza salarial y la reducción de la cobertura social a los parados. Por todo ello, nos hemos comprometido a derogar la reforma laboral del PP y elaborar un nuevo Estatuto de los Trabajadores que ponga fin a la precariedad laboral, el exceso de temporalidad y el trabajo a tiempo parcial indeseado, al despido barato y la devaluación salarial, y que refuerce la negociación colectiva, como fuente del derecho. Asimismo, proponemos articular un Plan contra la explotación laboral, un Plan de lucha contra la contratación temporal fraudulenta, además de dignificar el Salario Mínimo Interprofesional, incrementándolo gradualmente hasta alcanzar el 60 por ciento del salario medio, tal y como establece la Carta Social Europea.

Nuestra labor parlamentaria se ha centrado principalmente en la presentación de numerosas iniciativas legislativas para recuperar el carácter universal del derecho a la protección a la salud y a la atención sanitaria a todos los ciudadanos, incluyendo a los inmigrantes en situación irregular y los españoles que salgan de España por tiempo superior a 90 días. También, nos comprometemos a suprimir todos los copagos introducidos por el Gobierno vincu-

lados a las distintas prestaciones del Sistema Nacional de Salud. Una laminación de derechos que se ha agravado con la aprobación de la Ley de Seguridad Ciudadana y a la Ley de Educación (LOMCE) sobre la cual se ha alcanzado un consenso entre todos los grupos parlamentarios para derogarla en la próxima legislatura.

En definitiva, llevamos trabajando toda una legislatura para garantizar la elaboración de un nuevo modelo de creación económica, que garantice una recuperación justa y ponga a las personas y a su bienestar en el centro de la acción política. Estamos preparados para el cambio. Estamos preparados para gobernar.

Francesc Vallès es el portavoz adjunto del Grupo Socialista en el Congreso de los Diputados y candidato del PSC a la alcaldía de Reus.

Grecia y los tres caminos para la zona del euro

David Lizoain

@lizoain

En marzo del 2010, justo antes del primer mal-llamado “rescate de Grecia”, un grupo liderado por Costas Lapavitsas - un catedrático en el Reino Unido que ahora es un diputado del ala izquierda de Syriza - publicó un informe sobre las tres posibles alternativas para los países de la periferia de la zona euro.

La primera alternativa es la austeridad y los ajustes estructurales, es decir, recortes al estado del bienestar y a los salarios, con los pobres sosteniendo las cargas más duras. Esta es la estrategia favorecida por conservadores alrededor del continente, la estrategia de Artur Mas y Mariano Rajoy; también es la opción más injusta y no ha resuelto las deficiencias estructurales de la zona del euro. Ha provocado la destrucción de millones de puestos de trabajo, una recesión prolongada, y aumentos sostenidos de la desigual-

dad y de la pobreza. Todo innecesario pero culpa de determinadas decisiones políticas.

La segunda alternativa es la reforma radical de la zona euro, para crear lo que se podría llamar el “euro bueno”. Supone elementos como transferencias fiscales permanentes de los países ricos hacia los países pobres, un mayor presupuesto europeo compartido, planes europeos de inversión, más protecciones al empleo, y un alivio de las cargas de la deuda, etc. Los socialistas y los sindicalistas alrededor de Europa apoyan diferentes versiones de esta alternativa. Es una opción difícil de llevar a cabo porque los electorados de diferentes países tienen preferencias diferentes; no es una solución que cualquier gobierno puede llevar a cabo de manera unilateral.

La tercera alternativa es una salida radical de la zona euro. Eso supondría un impago de la deuda, controles de capital, y un cese temporal de actividad bancaria. Se tendría que contemplar nacionalizaciones masivas y sería difícil evitar un giro hacia la autarquía. A corto plazo los costes serían altos; a largo plazo es posible que retomaran el control sobre la mo-

“En nuestro mundo globalizado, la lucha por un estado del bienestar fuerte y protecciones sociales universales, nos obliga a mirar hacia fuera, hacia el pueblo europeo que está por construir”

neda pudiera aportar beneficios. Lapavitsas considera que la segunda alternativa, la del “euro bueno”, es imposible y por lo tanto defiende esta opción.

Una salida griega del euro marcaría un punto de inflexión dentro del proceso de integración europea, y podría acelerar un proceso de desintegración europea que es implícito en la decisión que ha tomado la élite del continente de optar por la austeridad.

Lo que está intentando hacer el nuevo gobierno griego, con el respaldo de un mandato democrático es, no sólo negociar un acuerdo mejor y más digno para Grecia que comporte una respuesta al desastre humanitario que padece ese país, sino también negociar un marco más justo y más estable para la zona del euro.

El marco actual, estructurado de tal manera que los acreedores dictan las condiciones a los deudores, es incompatible con una convivencia europea basada en el respeto mutuo. No funciona en términos económicos, pero encima es la receta para una creciente acritud entre los estados miembros, para menos y no más integración.

La respuesta desafortunada pero no impredecible por parte de los neoliberales europeos, desde Alemania a España y Portugal, ha sido de ofrecer o la primera alternativa (más austeridad) o la tercera (una ruptura).

Por principios, los y las socialistas deberían estar dando la bienvenida a la incorporación de un gobierno liderado por Syriza a la coalición por una Europa mejor. Concretamente, por los tres principios que fueron el lema del último congreso del PSC: federalismo, democracia y socialismo.

Federalismo, porque la construcción de Europa depende de un espíritu de concordia y libre asociación, no la imposición. El diálogo, la negociación, y el pacto son necesarios no sólo para arreglar la arquitectura institucional de la zona del euro, sino que también son el método para afrontar algunos de los temas más relevantes de nuestra época: el cambio contra el cambio energético y la creación de una unión energética, la erradicación de los paraísos fiscales, y la armonización social y el final del *dumping* fiscal.

Democracia, porque las instituciones tienen que encontrar una manera de reconciliar las reclamaciones de los diferentes electorados, y porque la política no funciona si sólo responde a algunos intereses particulares. La condición de deudor no quiere decir que en la periferia dejemos de ser ciudadanos y ciudadanos. Se requiere de un *new deal*, con reglas compartidas, pero con reglas compartidas que no han sido impuestas mediante el chantaje y sin la legitimación necesaria.

Y socialismo, porque la consolidación del régimen de la austeridad y los ajustes sociales, que nos recuerda a lo que ocurrió en América Latina durante la década de los 80s, es totalmente opuesto al sueño de una Europa social. La ausencia de la prosperidad y el sentimiento legítimo de que se está perdiendo poder de decisión ha sido el detonante de una ola de movimientos populistas y nacionalistas. Esta reacción que mira hacia dentro, con peligrosos componentes xenófobos en muchos rincones del continente, es un canto de sirena. En nuestro mundo globalizado, la lucha por un estado del bienestar fuerte y protecciones sociales universales, nos obliga a mirar hacia fuera, hacia el pueblo europeo que está por construir.

No será ni fácil ni será rápido, pero es una lucha que bien valdrá la pena.

David Lizoain es economista y secretario de Estudios y Programas del PSC

“Lo que está intentando hacer el nuevo gobierno griego es, no sólo negociar un acuerdo mejor y más digno para Grecia que comporte una respuesta al desastre humanitario que padece ese país, sino también negociar un marco más justo y más estable para la zona del euro”

Informe social a Catalunya 2014. Desigualtats i exclusió social a Catalunya

Silvia Dotras
Raul Izquierdo

En època de crisi, la conjuntura econòmica desfavorable i les prioritats governamentals poden fer que alguns trets personals i familiars esdevinguin un risc real de caure en l'exclusió. En aquest context, els joves, les persones d'origen estranger, els individus amb baixa formació, les famílies monoparentals o les persones de més de 55 anys, entre d'altres grups, són susceptibles d'experimentar mancances en alguna de les esferes de la vida. L'abast de l'exclusió transcendeix els col·lectius que tradicionalment havien estat víctimes de la pobresa, i els camins cap a l'exclusió social són diversos.

Algunes manifestacions de l'exclusió

Tot i la rellevància que tenen les qüestions econòmiques en la pèrdua d'integració de l'individu, convé remarcar que una persona socialment exclosa no és tan sols aquella que no pot accedir a una feina. El fet de no poder consumir determinats béns i serveis, no poder mantenir un habitatge, accedir a formació contínua al llarg de la vida, no participar en els àmbits de decisió públics o no disposar de xarxes relacionals amb l'entorn més proper també constitueixen manifestacions de l'exclusió social. L'exclusió social es produeix quan la no integració en la societat es troba fora de la voluntat de l'individu i possibles factors compensatoris, com les xarxes familiars, no són suficients.

Els efectes de l'exclusió social a mitjà i llarg termini

Els efectes de l'exclusió social a mitjà i llarg termini no es poden concebre des d'una òptica individual, ja que el fenomen té implicacions per al conjunt de la societat. En absència d'un mínim control sobre les pròpies decisions, s'imposa el determinisme social, que impedirà a les generacions futures dur a terme un projecte de vida autònom i exercir els drets de ciutadania.

“Només es pot combatre l'exclusió mitjançant la justícia social, és a dir, afavorint la igualtat d'oportunitats per a tothom”

L'exclusió social, com a concepte relatiu, posa de manifest l'existència de desigualtats en les condicions de vida de les persones. Només es pot combatre l'exclusió mitjançant la justícia social, és a dir, afavorint la igualtat d'oportunitats per a tothom. Però la lluita no pot consistir només en accions correctives, sinó que ha de partir d'una estratègia integral de caràcter preventiu. Esperar a intervenir quan ja s'ha iniciat la desconexió pot ser una estratègia ineficaç, en la mesura que no podrà contrarestar l'efecte bola de neu que portarà irremediablement les persones en situació de vulnerabilitat a un procés d'exclusió social.

Silvia Dotras i Raül Izquierdo són coordinadors de continguts de l'Informe social 2014.

Davant de la bona acollida de l'*Informe social 2013. Atur, pobresa i desigualtats a Catalunya*, i donat l'augment imparable de les desigualtats a casa nostra, la Fundació Rafael Campalans ha volgut donar continuïtat al projecte centrant l'anàlisi, en aquesta ocasió, en les diferents formes de vulnerabilitat social que hi ha avui dia a Catalunya.

L'objecte d'aquest article és presentar el marc teòric de l'*Informe social 2014. Desigualtats i exclusió social a Catalunya* (podeu accedir als capítols dels/de les diferents autors/es a www.fcampalans.cat).

Per què un informe sobre exclusió social i no tan sols sobre pobresa?

Per fer una diagnosi acurada de la realitat social de la Catalunya del 2014, és precís ampliar el focus d'anàlisi de la pobresa essencialment monetària, al fenomen de l'exclusió. Aquest concepte, molt més vague, complex i multicausal, implica la pèrdua de la capacitat de participar en un o diversos àmbits de la vida: l'econòmic, el residencial, el formatiu, el polític-administratiu i el relacional, entre d'altres. La manca d'integració en alguna d'aquestes dimensions deixa l'individu en una situació de vulnerabilitat que pot desencadenar un procés que l'allunyi dels estàndards de la societat en la qual viu, i li impedeixi desenvolupar els seus plans de vida de manera autònoma.

Reflexionant entorn de les causes de l'exclusió social

Hi ha determinades característiques que es troben fora del control dels individus i que fan que una persona tingui més probabilitats de no poder participar de manera efectiva en la societat en què viu: el sexe, l'edat, el lloc de naixement o les capacitats cognitives, així com característiques familiars o de l'entorn vinculades a la seva extracció social. Aquests factors es poden veure reforçats o neutralitzats per la conjuntura econòmica i per les decisions dels poders públics.

ESCOLA DE FORMACIÓ
XAVIERsoto INFORMA

Hem començat l'any amb molta força

Durant els mesos de gener i febrer, **hem impartit 39 actes formatius** (2 xerrades, 16 tallers monogràfics i 21 cursos), 16 d'ells organitzats per les federacions i agrupacions territorials, amb 2.550 quilòmetres de desplaçaments, amb la participació de 25 formadors i formadores i atenen **534 alumnes**. L'esforç principal ha estat a l'àmbit de la Política Municipal, per preparar millor el nostre capital humà, els nostres candidats i candidates. S'han organitzat 3 cursos per a potencials membres de llistes. 3 cursos d'Estratègia Electoral peee als directores i directores de campanya, amb 78 persones. 4 cursos de Comunicació per als i les caps de llista, amb

72 persones, i 50 hores de coaching per a 6 alcaldables, 4 dels quals ja han presentat la seva candidatura en públic.

Molt destacada va ser la *jornada de formació sobre la Renda Bàsica de Ciutadania i la Reforma Fiscal*, realitzada a la seu central del PSC el passat 14 de febrer, organitzat per la Secretaria de Formació, que coordinada per Carles Martí i inaugurada per Maurici Lucena, va acollir

especialistes del tema com Alain Cuenca, Maria Agulló, Carles Escolà, Lluís Torrens, Eva Granados i Manuel de la Rocha. En aquest acte un total de 60 companys i companyes van participar dels debats. I amb tot, també vam tenir temps per practicar la "formació federativa" cooperant amb la **Federació Balear del PSOE**, i desenvolupant 3 cursos del programa trimestral de PSOE menorquí, impartint 18 hores amb 3 formadors desplaçats des de la nostra Escola. En els mesos de març i abril, la formació ha estat dissenyada fonamentalment per cobrir necessitats de la campanya municipal. Així, **tots el dimarts, de 18 a 20 hores, a la seu central del PSC, s'han impartit Tècniques de Comunicació**, tant de retòrica i argumentació, com de preparació per debats públics i coaching per acaps de llista. Continuem desplaçant cursos d'*Introducció a la política municipal* i *Comunicació per a candidats i candidates* al territori.

Com sempre, l'Escola a la vostra disposició.

Xavier Marín, director de Formació de l'Escola Xavier Soto.

Jaume Collboni @jaumecollboni • 31 de març
Tota gran ciutat necessita un urbanista q la pensi i la faci realitat. X això incorporem #DaniMòdol #EquipCollboni

Angel Ros @angelrosdomingo • 31 de març
El futur @MuseuMorera, nou espai de diàleg entre @TuroSeuVella i la Rambla Ferran
<http://www.paeria.es/cat/ajuntament/noticies.asp?Detall=True&Id-Noticia=22595> ... <http://ow.ly/i/a9U6I>

Josep F. Ballesteros @pfballesteros • 30 de març
RT @TarragonaLV: El govern de Tarragona situa les inversions per a les persones com el millor llegat d'un mandat... <http://dlvr.it/99rkd8>

Silvia Paneque @SilviaPaneque • 28 de març
Es tanca el període de presentació de propostes per a la llista del PSC amb 148 noms #Girona <http://silviapaneque.com/?p=1043>

Carme Carmona @carme_carmona • 28 de març
Els nens i nenes del Consell dels Infants també han format part de la cadena humana de la nova BCC de #Cerdanyola

Enric Roig @EnricRoigMontag • 28 de març
Tot un orgull encapçalar Un Equip Guanyador @Roig2015 que s'ATREVEIX a pensar en ROIG #tornarasomiari @PSC Tortosa

Eva Martínez Eva_Aldedessa • 21 de març
El meu primer tweet és per compartir les 7 raons per continuar transformant Vallirana #seguimelcanvi

PSC Baix PSCBaix • 17 de març
@LluisaMoretSabi "els ajuntaments socialistes hem estat els baluards de les garanties de drets dels i les ciutadanes"

Acuerdo Social contra la crisis

El año 2012 el plenario del Ayuntamiento de Cornellà firmaba un acuerdo social que incluía diferentes medidas e iniciativas para combatir la crisis.

Entre éstas, la creación de la Botiga Solidària, un proyecto junto a entidades vecinales de la ciudad que forman parte del Consejo de Servicios Sociales. El acuerdo también incluía la creación de la Oficina de Mediación Hipotecaria.

Durante el año 2014 la Botiga Solidària ha atendido a 5.000 personas, con una media de 600/700 familias al mes.

Por su parte, la Oficina de Mediación Hipotecaria, junto al Departamento de Servicios Sociales, han parado hasta 357 desahucios en los últimos dos años.

LA FOTO

El Grup Socialista reclama al Govern que "faci front a les seves responsabilitats" amb les escoles bressol

EL TEU ESPAI

Muchos, cuando nos ven saludar, nos miran extrañados y se preguntan qué nos decimos, ya que parece que nos conozcamos de toda la vida. Pero no es así, un segundo es suficiente. Soy de un país, Marruecos, de profundas culturas. Aprovecho para dejar muy claro que todo tipo de violencia está en contra de nuestro libro más sagrado. Muchos de nosotros sufrimos las muertes de conocidos, amigos o incluso de algún familiar, basta ya de falsas calumnias.

Digamos no a la islamofobia. Somos víctimas como todos y todos tenemos que hablar la misma lengua: la de la paz.

Adil Oulad Aissa
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

L'APUNT

- ✓ **Núria Segú:** "La nostra sortida de la Comissió de Salut es deu fonamentalment a que nosaltres entenem que es furta el debat en aquest Parlament de temes que són cabdals, i ens impossibilita una de les funcions que tenim com a parlamentaris i parlamentàries, que és fer el control de l'acció de Govern. A l'hora, el Govern incompleix resolucions d'aquest Parlament"
- ✓ **Maurici Lucena:** "Si tots hem acceptat des de la recuperació democràtica que per reformar lleis fonamentals es necessiten majories reforçades (de dos terços, per exemple per canviar l'Estatut), com es pot proposar que per a un tema tan essencial com la ruptura amb el principi de legalitat que opera a Catalunya i a Espanya només es necessiti la majoria absoluta del 50% més u? Aquest full de ruta és un esglaió més en la fugida endavant de dos partits ERC i CDC als que se'ls està fent molt llarg el final de legislatura",
- ✓ **Miquel Iceta:** "CiU i ERC ens estan present el número amb la Llei Electoral"
- ✓ **El PSC expressa el seu condol per la mort de la periodista Margarita Rivièr**
- ✓ **Jaume Collboni:** "Andalusia ha triat l'esquerre solvent i útil"
- ✓ **El PSC expressa el condol pel traspàs del filòleg, historiador i crític literari Joaquim Molas**
- ✓ **Niubó sobre el CEO:** "El més rellevant de l'enquesta és el retrocés de l'independentisme"
- ✓ **Javi López demana a la UE que exerceixi sense embuts el seu lideratge en l'àmbit internacional basat en la cooperació i el diàleg**

Endavant!

www.endavant.info
Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Carrer Nicaragua 75-77 - 08029 Barcelona
Imprimeix: Imprintsa · DL: B-764-987
f Endavant · @_Endavant

Director:
Eduard Rivas

Cap de redacció:
Kiko de la Torre

Disseny: Departament de Disseny i Edicions del PSC

Consell de Redacció:

Aroa Arauzo, Meritxell Batet, Laia Bonet, Enric Casas, Jordi Font, Mònica Lafuente, David Lizoain, Javi Lopez, Joan Francesc Marco, Esther Niubó, Germán Rodríguez, Xavier Sabaté, Francesc Trillas.

Han col·laborat en aquest número:

Pol Gibert, Francesc Vallès, David Lizoain, Francesc Xavier Marín.

Contacte:
info@endavant.info